

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 4 februari 2019
CBE/VP 19.005
Zaaknummer 2018.262

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van appellant hierna te noemen appellant, tegen een besluit van een examiner van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen de commissie.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij mailbericht van 20 november 2018, via de examencommissie en het Complaints Service Point (CSP) ingekomen bij het College van Beroep voor de Examens (CBE) op 21 november 2018, tekent appellant beroep aan tegen de beoordeling van zijn tentamen "Ondernemingsrecht" d.d. 12 november 2018.
2. Bij mailbericht van 22 november 2018 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroep. Tevens wordt het beroepschrift doorgestuurd naar de commissie voor schikking en verweer.
3. Bij mailbericht van 18 december 2018 worden partijen geïnformeerd over de zittingsdag.
4. Bij brief van 19 december 2018, ingekomen bij het CBE op 19 december 2018, verstrekt de commissie het verweerschrift aan het CBE.
5. Bij brief van 20 december 2018 worden partijen uitgenodigd voor de openbare zitting van het CBE op maandag 14 januari 2019. Tevens wordt een afschrift van het verweerschrift verzonden.
6. Bij mailbericht van 3 januari 2019 reageert appellant op het verweerschrift en bevestigt zijn aanwezigheid voor de zitting.
7. Bij mailbericht van 8 januari 2019 zendt het CBE de aanvullende informatie van appellant door naar de commissie.
8. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op maandag 14 januari 2019 waar appellant in persoon is verschenen. Namens de commissie/blokcoördinator van het vak Ondernemingsrecht is verschenen

BEOORDELING

9. Appellant vindt de beoordeling van zijn antwoord op vraag 1A van het tentamen "Ondernemingsrecht" - bestaande uit drie tentamenvragen onderverdeeld in subvragen - onredelijk. Hij is van mening dat hij de in het antwoordmodel genoemde elementen gedeeltelijk in zijn antwoord heeft opgenomen waardoor hij hiervoor punten dient te krijgen. Hij vindt het onredelijk dat minder punten worden toegekend en zelfs punten worden afgetrokken indien een verkeerd uitgangspunt wordt gehanteerd.
10. Het aftrekken van punten zou, naar de mening van appellant, niet kunnen leiden tot het niet toekennen van punten voor elementen die aanwezig zijn in zijn antwoord en overeenkomen met het standaardantwoord. Hij is dan ook van mening dat hij recht heeft

op een hoger cijfer en dat de beoordeling van het tentamen om bovenstaande reden niet in redelijkheid tot stand is gekomen. Hij verzoekt het CBE het beroep gegrond te verklaren.

11. De commissie is van mening dat ze een zorgvuldig besluit heeft genomen. Ze geeft gemotiveerd aan waarom ze geen gronden ziet om terug te komen op haar eerder genomen besluit. Er wordt gedetailleerd uitgelegd waarom de casus geen aanleiding geeft tot de aannahme dat het structuurregime van toepassing is. De examiner wijst op de onjuiste toepassing van het structuurregime en het door appellant onjuist toepassen van de Corporate Governance Code (hetgeen tot puntenaftrek leidt). Dat appellant in zijn antwoord ook onderdelen noemt die in het standaardantwoord zijn te vinden, doet, naar de mening van de commissie, niet af aan het feit dat appellant onjuiste conclusies trekt, het onjuiste recht toepast en nodeloze uitweidingen doet, waaruit volgt dat appellant de leerstof betreffende dit onderdeel van het vak niet (voldoende) beheerst dan wel op dat moment kon toepassen. De commissie is van mening dat de beoordeling en de normering van het tentamen op zorgvuldige en redelijke wijze tot stand zijn gekomen en verzoekt het CBE het beroep van appellant ongegrond te verklaren.
12. Het CBE overweegt gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: WHW) is het CBE bevoegd ten aanzien van beroepen ingesteld tegen besluiten van examencommissies en examinatoren. Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan het beroep, wat openbare instellingen betreft in afwijking van hoofdstuk 7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht.

Het toetsen van kennis en kunde van een examinandus is een uitsluitende bevoegdheid van de examiner die met het afleggen van het examen of tentamen is belast. Hij dient daarbij de richtlijnen van de examencommissie in acht te nemen conform artikel 7.12b lid 1b van de WHW. Het college komt slechts een toetsing toe of de examiner in redelijkheid en zonder in strijd te komen met enige geschreven rechtsregel of enig rechtsbeginsel zijn bestreden beoordeling heeft kunnen vaststellen. Derhalve moet worden onderzocht of het oordeel van de examiner met betrekking tot het tentamen "Ondernemingsrecht" op redelijke en kenbare gronden tot stand is gekomen.

Ter zitting is uitdrukkelijk door appellant aangegeven dat het beroep enkel ziet op de beoordeling van vraag 1A, waardoor het CBE zich hiertoe zal beperken. Naar aanleiding van de in het geding zijnde stukken en de uitgebreide wisseling van argumenten ter zitting, is het CBE tot de conclusie gekomen dat niet gezegd kan worden dat de commissie in strijd met recht of regelgeving heeft gehandeld bij de beoordeling van het tentamen van appellant. Er is, naar de mening van het CBE, voldoende vast komen te staan dat de wijze van bevraging en beoordeling van het tentamen voortvloeiden uit het onderwijs en conform de daarin gevolgde wijze van behandeling en eisen gesteld aan studenten. Naar het oordeel van het CBE heeft de commissie een zorgvuldige beoordelingsprocedure gevolgd en heeft zij voldoende beargumenteerd en aangetoond dat haar besluit niet in strijd is met enige rechtsregel of enig rechtsbeginsel en niet onredelijk is.

De commissie heeft ter zitting onderbouwd dat appellant voor vraag 1A geen punten heeft gekregen omdat de antwoorden van appellant afwijken van zowel de verstrekte feiten, zoals opgenomen in de tentamenvraag, als van de modelantwoorden waardoor de

bestreden vraag niet conform de eisen gesteld in de antwoordsleutel is beantwoord. Het CBE acht het niet onredelijk dat de examiner bij de beantwoording van de tentamenvragen toetst of de noodzakelijke kennis van de voorgeschreven literatuur, wetsartikelen, jurisprudentie, en het onderwijsmateriaal op de specifieke vraag wordt toegepast. Het enkel noemen van losse elementen die in het standaardantwoord voorkomen, is hiervoor onvoldoende. Van een masterstudent mag worden verwacht dat bij het beantwoorden van tentamenvragen de achterliggende en relevante redenering wordt gegeven na zorgvuldige lezing van de feiten. In de tentamenvragen wordt immers expliciet gevraagd naar de motivering van de tentamenantwoorden. Het verkeerd lezen van de feiten genoemd in de tentamenvraag en hiermee onjuist beantwoorden van de tentamenvraag, dient naar de mening van het CBE voor rekening en risico van appellant te komen. Met de commissie is het CBE van mening dat tentamenantwoorden gebaseerd moeten worden op de verstrekte informatie en gestructureerd moeten worden opgebouwd. De stelling van appellant dat de vraag voor meerdere interpretaties vatbaar is, blijkt, volgens het CBE, niet uit het tentamenantwoord omdat er slechts voor één optie is gekozen waarbij aannames gemaakt zijn die niet in de tentamenvraag zijn opgenomen. Met appellant is het CBE van mening dat het kiezen van een verkeerde afslag niet automatisch leidt tot geen waardering van het tentamenantwoord. Nu in de verkeerde keuze van appellant ook verkeerde tussenstappen worden gemaakt en onjuiste conclusies worden getrokken, hetgeen door appellant niet is weersproken, ziet het CBE hierin geen reden om te oordelen dat de vraagstelling van het tentamen en de beoordeling, de grenzen van een zorgvuldige wijze van tentaminering te buiten zijn gegaan. Hiermee is niet aannemelijk gemaakt dat de beoordeling van het tentamen dusdanig onredelijk was, dat het tentamen niet deugde.

Hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, brengt het CBE niet tot een ander oordeel. Nu appellant op de hoogte was van de standaardantwoorden en de daarbij horende beoordelingsnormen, hij niet heeft kunnen aantonen dat de puntentoekening bij tentamenvraag 1A geen recht doet aan het door hem op die vraag gegeven antwoord, hij de in het onderwijs behandelde stof niet correct heeft toegepast op de specifieke vraag en appellant niet heeft kunnen aantonen dat de beoordeling van het betreffende tentamen in strijd zou zijn met de daarvoor geldende en volgens de stukken ook toegepaste beoordelingscriteria, ziet het CBE geen reden om tot vernietiging van het besluit over te gaan.

Alles overziend komt het CBE tot het oordeel dat de examiner in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Nu de beslissing ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, oordeelt het CBE als volgt.

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van de appellant ongegrond en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens bestaande uit:

in aanwezigheid van , secretaris, in vergadering bijeen op 14 januari 2019.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

de voorzitter,

Voor eensluidend afschrift,

secretaris

- c.c.
- partijen
 - leden en plv. leden CBE
 - examencommissies UM

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl). Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden. Het griffierecht van dit college bedraagt 47 Euro.